Kratka vsebina

Pozimi ob hudem mrazu in sneženju pred palačo deželnega glavarja kmečki ljudje opazujejo prihod gostov. Ko se vsi razidejo, korporal pripelje Petra, da zamenja na straži Tona. To je Petrova zadnja straža pred koncem vojaške službe in vrnitvijo domov. Berač pride in bi tudi rad v dvorano, a ga Peter ne pusti. Lačni starec se mu zasmili, zato mu podari svoj kruh. Od časa do časa Peter med stražo zadrema in sanja o domu. Ko zadrema prvič, vidi svojo Marico v objemu drugega, nato podoživlja slovo od doma, tretjič pa sanja, da je prišel domov in se ob materinem blagoslovu poročil z ljubljeno. Kljub beračevi skrbi Peter nazadnje za vedno zaspi. Zjutraj gostje odhajajo in najdejo v snegu zmrznjenega stražarja.

(H. N.)

RAZPORED.

1. BELA pl. ADAMOVICH: Adagio za veliki orkestar.
2. " " " «Proslov», govori gdja. Ljuba Iveković.

3. POSLJEDNJA STRAŽA.

LICA:

4. IVAN pl. ZAJC: «Nikola Šubić Zrinjski»:
a) Dvopjev Sulejmana i Levija iz I. slike, pjevaju gg. Nikola Zec i Vaclav Anton.
b) Arija Sulejmana iz I. slike, pjeva g. Nikola Zec.

5. IVAN pl. ZAJC: «Vienac narodnih pjesama» za mješovki i dječački zbor uz pratnju orkestra.

JOSIPU JURJU SLAVA!

LICA:

Z letaka ob uprizoritvi Poslednje straže v “Hrvatskem zemaljskem kazalištu” v Zagrebu 19. marca 1906